

Britta Nygren, Karlskoga

Publicerat 2011-02-11

Britta avled den 28 november 2010 efter en natts vistelse på lasarettet.

Hon var född och uppväxt i Göteborg. Som sjuåring mötte hon Frälsningsarmén för första gången. Man kom och hade en sångstund på gården där Britta bodde. Det väckte hennes intresse och en frälsningssoldat inbjöd henne till söndagsskolan på Frälsningsarméns kår. När söndagen kom var Britta där redan två timmar före söndagsskolans början.

Detta var upptakten till något som skulle komma att prägla hela hennes återstående liv. Hon blev juniorsoldat, scout, kårkadett och kom till officersskolan för utbildning vid knappt 20 års ålder.

Efter fem års tjänst på några kårer uppstod det första problemet. Hon hade ingått förlovning med Alfred Nygren. Kort därefter drabbades han av en allvarlig ryggskada med svåra smärtor. Det blev vistelse tre månader på lasarett och tre månader på sjukhem. Våren 1954 blev det ändå armébröllop även om det skulle ta ytterligare drygt ett år innan en operation gjordes.

Så snart makens hälsa blev bättre valde paret att tillsammans fortsätta som kårledare. Men Alfreds rygg höll inte i längden och efter 14 års officerstjänst övergick de till civilt arbete.

Britta var egen företagare under ett antal år. Först drev hon gatukök och senare närbutik. Efter pensioneringen flyttade makarna till Göteborg och bodde där under en tioårsperiod. Då var Britta hjälptruppsledare på Hisingskåren, samt hemförbundsledare i tre år.

Efter återkomsten till Karlskoga var hon hjälptruppsledare i Degerfors i tre år. Krafterna började avta allt mer och minnet blev sämre. Hon var nöjd med livet men såg gärna ett slut.

Britta har också fött och fostrat fyra barn - två döttrar och två söner. Britta blev 83 år.

Begravningsgudstjänsten hölls i Barmhärtighetens kapell i Karlskoga. Officiant var major Ingvar Fallström. Hornmusikanter och sångare från Kristinehamn deltog med vacker sång och musik, likaså Tore Kjell som sjöng solo.

Efter begravningsakten hölls en minnesstund med samkväm för cirka 40 personer. Alfred sade att minnesstunden inte skulle vara en sorg högtid utan en glädjestund, då Brittans befordran till härligheten firades.

Alfred Nygren